

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๕๓/๒๕๖๖

วันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายทองสุข จีระพรต ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งไธ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีให้หยุดดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ประเภทการต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ ใช้ชื่อว่า “อู่แป้วการช่าง” ตั้งอยู่เลขที่ ๔๓๕/๒ หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งไธ้ง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้หยุดดำเนินการทันทีที่เป็นการชั่วคราวนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งจนกว่าจะเป็นที่พอใจต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว เนื่องจากพบว่าผู้อุทธรณ์ยังคงพ่นสีด้านนอกห้องอบพ่นสี ไม่ได้ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง เป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ที่ให้ปรับปรุงแก้ไขการประกอบกิจการ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่งไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำวินิจฉัย

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๖ โดยลงนามรับไว้ด้วยตนเอง ปรากฏหลักฐานในใบตอบรับของบริษัท ไพรัชนิยไทย จำกัด ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๖ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๒๒๐ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติมเป็นหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๒๒๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๑/๑๒๐๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๒๒๒ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ แจ้งให้ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๑.๐๕/๖๔๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้

นายสราวุธ...

นายสรารุณ ปิ่นแก้ว ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๖๙-๑๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ประเภทการต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๘๘/๒๕๖๖ ใช้ได้ถึงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ใช้ชื่อว่า “อู่แป้วการช่าง” ถูกประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องกลิ่นเหม็นจากการพ่นสีและเสียงเคาะรถยนต์ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้เข้าตรวจสอบเห็นว่าเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจริง เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขการประกอบกิจการตามคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ จากการตรวจติดตามของเจ้าหน้าที่พบว่า ผู้อุทธรณ์ยังคงพ่นสีด้านนอกห้องอบพ่นสี ไม่ได้ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง เป็นการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข คำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ให้หยุดดำเนินการทันทีเป็นการชั่วคราวนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งจนกว่าจะเป็นที่พอใจต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง และขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง โดยมีข้อโต้แย้งสรุปความได้ว่า วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ได้เข้า ตรวจสอบผู้อุทธรณ์ไม่ได้พ่นสีนอกห้อง แต่กำลังล้างกาพ่นสีอยู่ เจ้าหน้าที่ไม่ได้เข้ามาสอบถามอาจทำให้เข้าใจผิดส่วนการไม่ได้ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียงเพราะยังไม่มีเงินก่อสร้างห้องเคาะและหากสร้างจะเป็นอันตรายต่อคนที่เข้าไปทำงานจึงยังไม่รับงานเคาะ รับแต่งานพ่นสี และได้พ่นสีในห้องที่มีระบบบำบัดอยู่แล้ว อีกทั้งได้มีหนังสือแจ้งเพิ่มเติมว่า สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ได้ทำปิดทุกด้าน ประกอบกิจการมาประมาณ ๒๐ ปี ส่วนผู้ร้องเรียนมาอยู่ได้สองปีและมีผู้ร้องเรียนเพียงคนเดียว ผู้อุทธรณ์ได้ทำห้องพ่นสีแล้วและไม่รับงานใหญ่ รับแค่งานเคาะเล็ก ๆ น้อย ๆ และขอประกอบกิจการอีกไม่นานเนื่องจากมีหนี้สินต้องชำระแก่ธนาคารที่กู้ยืมมาปรับปรุงสถานประกอบกิจการ และผู้อุทธรณ์ชำระภาษีท้องถิ่น ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชำระภาษีป้าย และชำระภาษีบำรุงท้องที่มาโดยตลอด

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังและกลิ่นสีจากสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจำนวน ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ไม่พบผู้อุทธรณ์ แต่พบพนักงานจ้างกำลังเคาะรถพร้อมกันสองคัน และมีการปะผุเพื่อเตรียมการพ่นสี มีเสียงดัง ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พบผู้อุทธรณ์กำลังพ่นสีนอกโซนที่จัดไว้สำหรับพ่นสี ลักษณะฟุ้งกระจาย ไม่พบการเคาะ ผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลว่าประตูห้องพ่นสีชำรุดยกไม้ได้รื้อช่างมาดำเนินการแก้ไข เทศบาลตำบลทุ่งไผ่มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๓/๑๔๑๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้ออกติดตามการปรับปรุงแก้ไขพบว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการซ่อมประตูเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงยุติเรื่อง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังรบกวน กลิ่นสี และสารเคมีฟุ้งกระจาย จึงได้มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๓/๖๖๑ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ขอความอนุเคราะห์เข้าตรวจสอบและให้คำแนะนำการปรับปรุงแก้ไขสถานประกอบกิจการ

โดยหลังจาก...

โดยหลังจากที่เทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งได้รับเรื่องร้องเรียนได้ออกตรวจสอบข้อเท็จจริงอีก ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ พบผู้อุทธรณ์กำลังพ่นสีรื้อที่จอดอยู่นอกโซนที่จัดไว้สำหรับพ่นสี จึงให้คำแนะนำโดยทำผนังปิดกั้นด้านที่เปิดโล่ง ถ้าหากยังมีเสียงดังมากให้ติดตั้งสตูสำหรับซับเสียง แจ้งให้ดำเนินการภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ และให้มีการพ่นสีในท้องที่จัดไว้เฉพาะ จากนั้นได้มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๓/๗๐๒ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ ดังนี้ ๑) ให้ทำผนังปิดกั้นด้านที่เปิดโล่ง (ฝั่งด้านที่ติดหลังบ้านผู้ร้อง) หากยังมีเสียงดังมากให้ติดตั้งสตูซับเสียง กำหนดให้ดำเนินการภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ ๒) ให้มีการพ่นสีในท้องที่จัดไว้เฉพาะ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ พบว่าผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ปรับปรุงแก้ไข โดยแจ้งว่าอยู่ระหว่างหาช่างมาดำเนินการแก้ไข วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จากนั้นเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ ๒๗๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญโดยให้กั้นด้านที่เปิดโล่ง (ฝั่งด้านที่ติดหลังบ้านผู้ร้องเรียน ติดสตูสำหรับซับเสียง กำหนดให้ดำเนินการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ ๒๗๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๒๕ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้ง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ คณะกรรมการจัดการข้อร้องเรียนและเหตุรำคาญในพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งได้ออกตรวจติดตามการปรับปรุงแก้ไขปัญหาสถานประกอบกิจการ พบว่ามีการจัดเตรียมวัสดุแท่งเหล็กสำหรับดำเนินการ แต่ยังไม่ได้ทำผนังปิดกั้น โดยผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ขอยยเวลาปรับปรุงแก้ไขเหตุรำคาญไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๕ โดยเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้ง มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๔/๑๑๒๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งว่าอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ขยายเวลาการปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๕ และอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามใบอนุญาตเล่มที่ ๑ เลขที่ ๗๔/๒๕๖๕ ใบอนุญาตออกให้เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ สิ้นอายุวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ต่อมาวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่จากศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ ได้ออกตรวจติดตามการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่ายังไม่ดำเนินการปรับปรุง แต่จัดเตรียมวัสดุไว้แล้วเนื่องจากช่างรับเหมารอให้หมดช่วงฤดูฝนไปก่อน หลังจากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ต่อมาวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งได้ออกตรวจติดตาม พบว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ๑) ทำแผงกั้นกั้นและละอองด้วยโครงเหล็ก ติดแผ่นเมทัลชีทบริเวณช่องลมที่ปลิวเข้าบ้านผู้ร้องเรียน ๒) ใช้ตาข่ายพรางแสง (แสลน) ปิดช่องลมบริเวณรั้วหลังบ้านอีกชั้นเพื่อป้องกันละอองที่อาจหลุดจากโครงเหล็กด้านหน้าโดยการพ่นสีให้ทำในท้องที่จัดไว้เฉพาะ ๓) ปิดช่องลมทุกด้านที่อาจมีละอองหรือกลิ่นข้ามไปยังบ้านผู้ร้องเรียน ๔) ปฏิบัติงานในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ๕) ลดการรับรถหรือยานยนต์ลงในการเข้ามาเคาะพ่นสี ๖) ปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือการทำงานที่ทำให้เกิดเสียงให้เกิดเสียงน้อยกว่าเดิม วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งได้เข้าตรวจติดตามความคืบหน้าการปรับปรุงแก้ไข และเข้าพบผู้ร้องเรียนเพื่อแจ้งความคืบหน้า อีกทั้งสอบถามปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นและความต้องการที่จะให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขเพิ่มเติม โดยผู้ร้องเรียนแจ้งว่าปัญหาเหตุรำคาญเรื่องเสียงลดลง แต่ยังคงมีเรื่องของกลิ่นสีอยู่ จึงแจ้งผู้อุทธรณ์ให้เร่งปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จให้เรียบร้อย ต่อมาวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องเรียนได้ยื่นฟ้องนายกเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งต่อศาลปกครองเชียงใหม่ กรณีได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญในคดีหมายเลขดำที่ ๕๐๗/๒๕๖๕ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งได้เข้าตรวจ

ความคืบหน้า...

ความคืบหน้าการปรับปรุงแก้ไข ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ๑) ทำผนังกันด้วยแผ่นเมทัลชีทบริเวณรั้วที่ว่างอีกด้านของสถานประกอบการเพื่อปิดช่องลมทุกด้านที่อาจที่ละอองหรือกลิ่นข้ามไปยังบ้านผู้ร้องเรียน ๒) กำลังดำเนินการสร้างระบบดูดกลิ่นลงน้ำเพื่อลดปัญหากลิ่นเหม็นจากการพ่นสี ๓) กำชับให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ๔) ปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือการทำงานที่ทำให้เกิดเสียงให้เกิดเสียงน้อยกว่าเดิม จึงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เร่งปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังค้างให้เรียบร้อย โดยจะติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะดำเนินการเรียบร้อย วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไธม์ได้เข้าตรวจความคืบหน้าในการปรับปรุงแก้ไข พบว่าได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้ว และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เร่งปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังค้างให้เรียบร้อย ต่อมาวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไธม์ได้เข้าตรวจความคืบหน้าในการปรับปรุงแก้ไขพบว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการสร้างระบบดูดกลิ่นลงน้ำเพื่อลดปัญหากลิ่นเหม็นจากการพ่นสีเรียบร้อยแล้ว จึงทดสอบการทำงานของระบบการพ่นสี ปรากฏว่าไม่มีกลิ่น ตลอดจนได้กำชับให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. และปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือการทำงานที่ทำให้เกิดเสียงให้เกิดเสียงน้อยกว่าเดิม วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖ เทศบาลตำบลทุ่งไธม์มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๓/๔๒๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖ ขอความอนุเคราะห์สนับสนุนเจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ พร้อมเครื่องมือวิทยาศาสตร์ เพื่อตรวจวัดเสียงรบกวน เพื่อใช้ประกอบในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรียบร้อยแล้ว วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ พยานผู้เชี่ยวชาญ และเทศบาลตำบลทุ่งไธม์ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบสถานที่พิพาท หลังจากการลงพื้นที่ผู้ร้องเรียนยังคงได้รับปัญหาเสียงดังและกลิ่นสีจากการประกอบกิจการอยู่ เทศบาลตำบลทุ่งไธม์มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๓/๗๕๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ดังนี้ ๑) กำหนดระยะเวลาการทำงาน โดยมีเวลาทำการตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ในหนึ่งสัปดาห์ให้หยุดทำงาน ๑ วัน ๒) สถานประกอบการจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางอากาศ ๓) ทุกครั้งที่มีการพ่นสีให้พ่นสีในหีบอบพ่นสีเท่านั้น ไม่ว่ากรณีใด ๔) สถานประกอบการจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง โดยให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ แต่เนื่องจากกิจการของผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการแก้ไขปัญหาร้องเรียน เทศบาลตำบลทุ่งไธม์จึงได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๘๘/๒๕๖๖ ใบอนุญาตออกให้เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ สิ้นอายุวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ โดยกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมแนบท้ายใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไธม์ได้ลงพื้นที่ติดตามการปรับปรุงแก้ไข พบว่า ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพียงบางส่วน ไม่ครบถ้วนทำให้ปัญหาเหตุรำคาญยังคงมีอยู่เช่นเดิม เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ๑) ทุกครั้งที่มีการพ่นสีให้พ่นสีในหีบอบพ่นสีเท่านั้น ไม่ว่ากรณีใด ๒) สถานประกอบการจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง โดยให้ปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไธม์ได้ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่ง พบว่า ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพียงบางส่วน ไม่ครบถ้วนทำให้ปัญหาเหตุรำคาญยังคงมีอยู่เช่นเดิม โดยยังคงมีกาพ่นสีด้านนอกหีบอบพ่นสี ยังไม่ได้ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง ถือว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามคำสั่งดังกล่าว และเจ้าพนักงานได้เคยให้คำแนะนำแล้ว จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการทันที

เป็นการชั่วคราว...

เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๖ และวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ ผู้ร้องเรียนได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งทางโทรศัพท์ว่ายังคงได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาเสียงดังและกลิ่นสีของสถานประกอบกิจการอยู่ จึงได้ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบสถานประกอบกิจการ

คณะเจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ พบว่า สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๔๓๕/๒ หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งโฮ้ง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยเปิดให้บริการเคาะ ปะผุ และให้บริการทำสีรถยนต์ มีขั้นตอนการผลิตและขั้นตอนในการทำงานขึ้นอยู่กับลักษณะของชิ้นงาน และความเสียหายของตัวรถที่ซ่อมแซม โดยทั่วไปจะแบ่งเป็น ๔ แบบหลัก คือ งานซ่อมแผ่นบุ งานซ่อมแผ่นใหญ่ งานซ่อมเปลี่ยนชิ้นส่วนใหม่ และงานทำสี โดยผู้ยุทธน์ได้ทำห้องเฉพาะสำหรับการเคาะและการพ่นสีไว้ ๑ ห้อง สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป บริเวณด้านหลังสถานประกอบกิจการจะมีแนวรั้วติดกับบ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียน จากการลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่าลักษณะของห้องผสมสี พ่นสี และอบสียานยนต์ เป็นห้องที่สร้างขึ้นตามความเข้าใจของผู้ยุทธน์เอง ไม่มีระบบบำบัดอากาศที่ใช้วัสดุดูดซับกลิ่นหรือสารอินทรีย์ระเหยง่าย และไม่มีบริเวณห้องสำหรับทำการเคาะ ปะผุยานยนต์ ที่มีระบบป้องกันเสียง ไม่มีบ่อดักไขมันสำหรับการพักน้ำเสียที่เกิดขึ้น มีเพียงท่อดักอากาศจากห้องพ่นสีโดยใช้น้ำและละอองน้ำ โดยผู้ยุทธน์อ้างว่าเป็นระบบจัดการกลิ่นและละอองสีที่จัดทำขึ้นเอง เมื่อพิจารณาสัญลักษณ์สถานประกอบกิจการ และวิธีการดำเนินงานของผู้ยุทธน์แล้วเห็นว่าการประกอบกิจการดังกล่าวอาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญรบกวนสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมแก่ผู้พักอาศัยบริเวณข้างเคียงได้

คณะกรรมการพิจารณาผู้ยุทธน์ได้ตรวจพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ยุทธน์ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กิจการที่เกี่ยวข้องยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ประเภทการต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๘๘/๒๕๖๖ สิ้นอายุวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ใช้ชื่อว่า “อู่แป้วการช่าง” ตั้งอยู่เลขที่ ๔๓๕/๒ หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งโฮ้ง อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีประชาชนร้องเรียนไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังและกลิ่นสีจากสถานประกอบกิจการผู้ยุทธน์ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๓ ครั้ง โดยมีคำแนะนำให้ผู้ยุทธน์ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งโฮ้งได้ออกติดตามการปรับปรุงแก้ไขพบว่าผู้ยุทธน์ได้ดำเนินการซ่อมประตูเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงยุติเรื่อง ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังรบกวน กลิ่นสีและสารเคมีฟุ้งกระจาย จึงได้ออกตรวจสอบข้อเท็จจริง ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ พบผู้ยุทธน์กำลังพ่นสีรถที่จอดอยู่นอกโซนที่จัดไว้สำหรับพ่นสี จึงให้คำแนะนำโดยทำผนังปิดกันด้านที่เปิดโล่ง ถ้าหากยังมีเสียงดังมากให้ติดตั้งวัสดุสำหรับซับเสียง ภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ และให้มีการพ่นสีในห้องที่จัดไว้เฉพาะ และได้มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๓/๗๐๒ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงผู้ยุทธน์ ให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ พบว่า ยังไม่มีการปรับปรุงแก้ไข โดยแจ้งว่าอยู่ระหว่างประสานหาช่างดำเนินการแก้ไข จากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งที่ ๒๗๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ให้ผู้ยุทธน์ระงับเหตุรำคาญ และออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ ๒๗๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๒๕

แห่งเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ ต่อมา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ คณะกรรมการจัดการข้อร้องเรียนและเหตุรำคาญในพื้นที่เทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้ออก ตรวจติดตามการปรับปรุงแก้ไขปัญหาสถานประกอบกิจการ พบว่ามีการจัดเตรียมวัสดุแห่งเหล็กสำหรับ ดำเนินการ แต่ยังไม่ได้ทำผนังปิดกั้น โดยผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ขอยยเวลาในการ ปรับปรุงแก้ไขเหตุรำคาญไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๕ เทศบาลตำบลทุ่งไผ่ มีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๙/๑๑๒๐ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ขยายเวลาการปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อน รำคาญไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๕ และอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สถานประกอบกิจการ ตามใบอนุญาตเล่มที่ ๑ เลขที่ ๗๔/๒๕๖๕ ออกให้เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ สิ้นอายุวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่พร้อมด้วย เจ้าหน้าที่จากศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ ได้ออกตรวจติดตามการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่ายังไม่ได้ดำเนินการปรับปรุง แต่มีการจัดเตรียมวัสดุเรียบร้อยแล้ว เนื่องจากข้างรับเหมาขอให้หมดช่วงฤดูฝน หลังจากนั้นจึงออกคำสั่งตามหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๙/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๕ ให้ปรับปรุงแก้ไข ปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ต่อมาวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ ได้ออกตรวจติดตามการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ พบว่า ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ๑) ทำแผงกั้นกลิ่นและละอองด้วยโครงเหล็ก ติดแผ่นเมทัลชีท บริเวณช่องลมที่ปลิวเข้าบ้านผู้ร้องเรียน ๒) ใช้สแลนปิดช่องลมบริเวณรั้วหลังบ้านอีกชั้นเพื่อป้องกันละออง ที่อาจหลุดจากโครงเหล็กด้านหน้าโดยการพันสื่ให้ทำในท้องที่จัดไว้เฉพาะ ๓) ปิดช่องลมทุกด้านที่อาจมีละออง หรือกลิ่นข้ามไปยังบ้านผู้ร้องเรียน ๔) ปฏิบัติงานในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ๕) ลดการรับรถหรือยานยนต์ ลงในการเข้ามาเคาะพ่นสี ๖) ปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือการทำงานที่ทำให้เกิดเสียงให้เกิดเสียงน้อยกว่าเดิม จากนั้นวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้เข้าตรวจความคืบหน้าในการ ปรับปรุงแก้ไขและเข้าพบผู้ร้องเรียนเพื่อแจ้งความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาและสอบถามปัญหาและผลกระทบ ที่เกิดขึ้นและความต้องการที่จะให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขเพิ่มเติม โดยผู้ร้องเรียนแจ้งว่าปัญหาเหตุรำคาญเรื่องเสียงลดลง แต่ยังคงมีเรื่องของกลิ่นสี จึงแจ้งผู้อุทธรณ์เร่งปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังค้างให้รีบร้อย ต่อมาวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้เข้าตรวจความคืบหน้าในการปรับปรุงแก้ไข ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ๑) ทำผนังกั้นด้วยแผ่นเมทัลชีทบริเวณรั้วที่ว่างอีกด้าน ของสถานประกอบการเพื่อปิดช่องลมทุกด้านที่อาจมีละอองหรือกลิ่นข้ามไปยังบ้านผู้ร้องเรียน ๒) กำลัง ดำเนินการสร้างระบบดูดกลิ่นลงน้ำเพื่อลดปัญหากลิ่นเหม็นจากการพ่นสี ๓) กำชับให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ๔) ปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือการทำงานที่ทำให้เกิดเสียงให้เกิดเสียงน้อยกว่าเดิม จึงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เร่งปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังค้างให้รีบร้อยโดยจะติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะดำเนินการเรียบร้อย วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้เข้าตรวจ ความคืบหน้าในการปรับปรุงแก้ไข พบว่าได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เร่งปรับปรุงแก้ไข ในส่วนที่ยังค้างให้รีบร้อย ต่อมาวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้เข้าตรวจ ความคืบหน้าในการปรับปรุงแก้ไขพบว่าผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการสร้างระบบดูดกลิ่นลงน้ำเพื่อลดปัญหากลิ่นเหม็น จากการพ่นสีเรียบร้อยแล้ว จึงทดสอบการทำงานของระบบการพ่นสี ปรากฏว่าไม่มีกลิ่น ตลอดจนได้กำชับ ให้ปฏิบัติงานในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. และปรับปรุงกระบวนการผลิตหรือการทำงานที่ทำให้เกิดเสียง ให้เกิดเสียงน้อยกว่าเดิม วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ พยาน ผู้เชี่ยวชาญ และเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบสถานที่พิพาท หลังจากการลงพื้นที่ผู้ร้องเรียนยังคง ได้รับปัญหาเสียงดังและกลิ่นสีจากการประกอบกิจการอยู่ เทศบาลตำบลทุ่งไผ่จึงมีหนังสือ ที่ พร ๕๒๑๐๓/๗๕๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ต่อมา..

ต่อมาวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้อุทธรณ์ได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ (ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๗๔/๒๕๖๕ ใบอนุญาตออกให้เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ สิ้นอายุวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖) แต่เนื่องจากกิจการของผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการแก้ไขปัญหาร้องเรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๘๘/๒๕๖๖ ใบอนุญาตออกให้เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ สิ้นอายุวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ โดยกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมแนบท้ายใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต่อมาวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไธ้งได้ลงพื้นที่ติดตามการปรับปรุงแก้ไข พบว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพียงบางส่วนไม่ครบถ้วนทำให้ปัญหาเหตุรำคาญยังคงมีอยู่เช่นเดิม เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ๑) ทุกครั้งที่มีการพ่นสีให้พ่นสีในหีบอบพ่นสีเท่านั้น ไม่ว่ากรณีใด ๒) สถานประกอบการจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง โดยให้ปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ต่อมาวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทุ่งไธ้งได้ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำสั่ง พบว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพียงบางส่วนไม่ครบถ้วนทำให้ปัญหาเหตุรำคาญยังคงอยู่เช่นเดิม โดยยังคงมีกาพ่นสีด้านนอกหีบอบพ่นสี ยังไม่ได้ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่งไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำวินิจฉัย โดยโต้แย้งว่า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖ เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบผู้อุทธรณ์ไม่ได้พ่นสีนอกหีบ แต่กำลังล้างกาพ่นสีอยู่ ส่วนการไม่ได้ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียงเพราะยังไม่มีเงินก่อสร้างหีบเคาะและหากสร้างจะเป็นอันตรายต่อคนที่เข้าไปทำงานจึงยังไม่รับงานเคาะ รับแต่งงานพ่นสี และได้พ่นสีในหีบที่มีระบบบำบัดอยู่แล้ว และมีหนังสืออุทธรณ์โต้แย้งประเด็นเพิ่มเติม ว่า สถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ได้ทำปิดทุกด้าน ประกอบกิจการมาประมาณ ๒๐ ปี ซึ่งผู้ร้องเรียนมาอยู่ได้สองปีและมีผู้ร้องเรียนเพียงคนเดียว ผู้อุทธรณ์ได้ทำหีบพ่นสีแล้ว และไม่รับงานใหญ่ และขอประกอบกิจการอีกไม่นานเนื่องจากมีหนี้สินต้องชำระแก่ธนาคารที่ได้กู้ยืมมาปรับปรุงสถานประกอบการ และผู้อุทธรณ์ชำระภาษีท้องถิ่น ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชำระภาษีป้าย และชำระภาษีบำรุงท้องที่ตลอด ศูนย์อนามัยที่ ๑ เชียงใหม่ กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ณ วันที่ลงพื้นที่ตรวจสอบ ลักษณะการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ห้อง ผสมสี พ่นสี และอบสียานยนต์ มีลักษณะเป็นห้องที่สร้างขึ้นตามความเข้าใจของผู้อุทธรณ์เอง ไม่มีระบบบำบัดอากาศที่ใช้วัสดุดูดซับกลิ่นหรือสารอินทรีย์ระเหยง่าย และไม่มีบริเวณห้องสำหรับทำการเคาะ ปะผุยานยนต์ที่มีระบบป้องกันเสียง ไม่มีบ่อตกไขมันสำหรับการพักน้ำเสียที่เกิดขึ้น มีเพียงท่อตกอากาศจากห้องพ่นสีด้วยน้ำและละอองน้ำ โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่านี่คือระบบการจัดการกลิ่นและละอองสีที่ผู้อุทธรณ์จัดทำขึ้นเท่านั้น

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง...

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้ยุทธรมิปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดว่า “ให้กิจการ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ... ๗. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์...” กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทาง ความสั่นสะเทือนของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกัน มิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณ ใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งไธม์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๗ กำหนดว่า “ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการ ควบคุมภายในท้องถิ่น... ๑. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล... (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์...” ข้อ ๒๕ กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทาง ความสั่นสะเทือนของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกัน มิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณ ใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ยุทธรมิประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทการเคาะพ่นสีรถยนต์ ตามข้อ ๓.๗ (๑) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเทศบาลตำบลทุ่งไธม์กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในเขตพื้นที่ ตามข้อ ๕ ๗ (๑) แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งไธม์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓ และผู้ยุทธรมิได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สิ้นอายุวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ จากข้อเท็จจริงสถานประกอบกิจการของผู้ยุทธรมิไม่มีระบบป้องกันกลิ่นและระบบป้องกันเสียงได้อย่างมี ประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาสุลักษณะสถานประกอบกิจการและวิธีการดำเนินงานของผู้ยุทธรมิแล้ว การประกอบกิจการดังกล่าวอาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญรบกวนสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมแก่ผู้พัก อาศัยบริเวณข้างเคียงได้ ถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวงควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น จึงถือได้ว่า การประกอบกิจการของผู้ยุทธรมิปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง และเทศ บัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งไธม์จริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุด ดำเนินกิจการทันทีเป็นการชั่วคราว ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ตามพระราช...

ตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” ในขณะนี้ออกคำสั่ง นายวิฑูรย์ โกสิน ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งไผ่ เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งนี้ได้ ก่อนออกคำสั่งเจ้าหน้าที่ได้ออกคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หลายครั้ง พร้อมกับออกคำสั่งทางปกครองโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาก่อน แต่ยังคงมีปัญหาเช่นเดิม ถือได้ว่าคู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ก่อนออกคำสั่งตามกระบวนการพิจารณาทางปกครองที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อพิจารณาจากรูปแบบของคำสั่งที่ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่มีระบบป้องกันกลิ่นและเสียงหรือมาตรการที่สามารถควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้ เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลทุ่งไผ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลทุ่งไผ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อ...

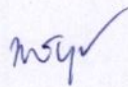
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายชาญวิทย์ กันยา)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

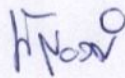
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

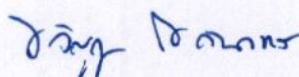
(นายอิสระ ปัญญาวรรณ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายพีรพงศ์ ทองคำ)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางอรัทัย หวังวิวัฒนา)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางขวัญฤดี ไชติชนาทวีวงศ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายสมชาย ตุ่มแก้ว)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ